

че у бесмртност, онда ће се збити она ријеч што је написана: победа пројадри смрт.

55. Гдје ти је, смрти, жалац? Гдје ти је, пакле, победа?

56. А жалац је смрти грмјех, а сила је грмјеха закон.

57. А Богу хвала који нам даде победу кроз Господа нашега Исуса Христа.

58. За то, браћо моја љубазна, будите тврди, не дајте се поманути, и напредујте једнако у дјелу Господњему знајући да труд ваш није узалад пред Господом.

ГЛАВА 16.

А за милостињу светима, као што уредих по црквама Галатијскимјем онако и ви чините.

2. Сваки први дан не дјелје нека свакни од вас оставља вод себе и скуља колико може, да не бивају збирања кад дођем.

3. А кад дођем, које нађете за вријеме оне ћу с посланицама послати у Јерусалим нека однесу вашу помоћ.

4. А ако буде вриједно да и ја идем, поћи ће са мном.

5. А к вама ћу доћи кад дођем Македонију, јер ћу проћи кроз Македонију.

6. А у вас може бити да ћу се забавити, или и живовати, да ме ви пратите кад дођем.

7. Сај вас у пролажењу не ћу видјети, а кадам се неко вријеме остати код вас, ако Господ допусти.

8. А у Ефесу ћу остати до тројичина дне;

9. Јер ми се отвориле велика и богата врата, и противника има много.

10. А ако дође Тимотије, гледајте да буде код вас без страха; јер он ради дјело Господње као и ја.

11. Да га нико дакле не презире, него га испратите с миром да дође к мени; јер га чезам с браћом.

12. А за брата Апола, много га мољк да дође к вама с браћом; и никакво не бреше му воља да сад дође; али ће доћи кад имабуде кад.

13. Пазите, стојте у вјери, мушки се држите, утврђујте се.

14. Све да вам бива у љубави.

15. Молим вас пак, браћо, знате дом Стефанин да је новина од Ахаје, и на слажење светима одреди се;

16. Да сте и ви поворни таконима, и свакоме који понаже и труди се.

17. Али се обрадовах домаску Стефанину и Фортунатову и Ахајикову, јер ми они напреднише што сам био без вас;

18. Јер умрише дух мој и ваш. Припознајте дакле такове.

19. Поздрављају вас прже Авцијске. Поздрављају вас у Господу много Акила и Прискила с домашњом својом црвом.

20. Поздрављају вас браћа сва. Поздравите један другог цјелином свегтијем.

21. Поздрављам вас је Павле својом руком.

22. Ако ко не љуби Господа Исуса Христа да буде проклет, маран ата.

23. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама;

24. И љубав која са свима вама у Христа Исусу. Амин.

КОРИНѠАНИМА ПОСЛАНИЦА ДРУГА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Од Павла, апостола Исуса Христа по вољи Божијој и брата Тимотија први Божијој у Коринту, са свима светима који су у свој Ахаји:

2. Благодат вам и мир од Бога оца нашега, и Господа Исуса Христа.

3. Благословен Бог и отац Господа нашега Исуса Христа, отац милости и Бог сваке утјехе,

4. Који нас утјешава у свакој невољи нашој, да бисмо могли утјешити оне који су у свакој невољи утјехом којом нас саме Бог утјешава.

5. Јер како се страдања Христова

21. А Бог је који нас утврди с вама у Христа, и помаза вас,

22. Који нас и запечати, и даде залог Духа у срца наша.

23. А ја за свједока Бога призивам на своју душу да штедећи вас не дођох више у Коринт.

24. Не као да ми владамо вјером вашом, него смо помагали ваше радости; јер у вјери стојите.

ГЛАВА 2.

Ово пак судих у себи да опет не дођем к вама у жалости.

2. Јер ако ја чиним жалост вама, ко је који ме мене веселити осим онога који прима жалост од мене?

3. И писах вам ово исто, да кад дођем не примим жалост на жалост, а за које би вљало да се веселим надајући се на све вас да је моја радост свију вас.

4. Јер од бриге многе и туге срца написах вам с многијем сузама, не да бисте се ожалоштили него да бисте познали љубав коју имам изобило к вама.

5. Ако ли је ко мене разжало, не разжало мене, до неколико, да не отежам свима вама.

6. Јер је дозвољено таковоме кар овај од многијех.

7. За то ви на супрот већма да опраштате и тјештите, да такви како не падне у превелику жалост.

8. За то вас молим, утврдите к њему љубав.

9. Јер вам за то и писах, да познам поштење ваше јесте ли у свачему послушани.

10. А коме ви што опростите окоме отримтам и ја; јер ја ако што коме опростих, опростих му вас ради мјесто Исуса Христа,

11. Да вас не превари согона; јер знамо шта он мисли.

12. А кад дођох у Троаду да проповиједам јеванђеље Христово, и отговорише ми се врата у Господу,

13. Не имадох мира у душу својему; не напашни Гига, брата својега; него опростивши се с њима изиђох у Македонију.

14. Али хвала Богу који свагда нама даје победу у Христу Исусу, и брзо

умножавају на нама тако се и утјеха наша умножава кроз Христа.

6. Ако ли смо пак у невољи, за вапу је утјеху и спасење, које постаје у триљеву тјех истих страдања која ми подносимо.

7. И надање наше тврдо је за вас. Ако ли се утјешавамо, за вапу је утјеху и спасење, знајући да као што сте заједничари у нашем страдању тако и у утјеси.

8. Јер вам не ћемо, браћо, загајати невоље наше која нам се догоди у Азији кад нам је било претешно и преу силе тако да се нјесмо надавали ни живљети;

9. Него сами у себи оудисмо да нам вљка помријети да се *вс* не уздасмо у себе него у Бога који подиже мртве,

10. Који нас је од толике смрти избавио, и избавља; и у њега се уздамо да ће нас и још избавити,

11. С помоћу и ваше молитве за нас; да многи људи многу хваљу дају Богу за даре који су нама дати вас ради.

12. Јер је наша слава ово: свједочанство савјести наше да смо у простоти и чистоти Божијој а не у мудрости тјелесној него по благодати Божијој живљели на свијету, а особито међу нама.

13. Јер вам друго не пишемо него што читате и разумијевате. А надам се да ћете и до краја разумјети.

14. Као што неки и разумјете да смо вам слава као и ви нама за дан Господа нашега Исуса Христа.

15. И у овом поуздању шћадних да вам дођем прије, да другу благодат имате;

16. И кроз вас да дођем у Македонију, и опет из Македоније да дођем к вама, и ви да ме пратите у Јудеју.

17. Али кад сам ово хтио, еда ли сам дакле што неистојано чинио? Или што се наваљујем, да се по тјелу наваљујем, да буде у мене да да, а не не?

18. Али је Бог вјеран, те ријеч наша к вама не би да не.

19. Јер син Божиј Исус Христос, којег ми нама проповиједасмо ја и Силван и Тимотије, не би да и не, него у њему би да.

20. Јер колико је обећања Божијех, у њему су да, и у њему амин, Богу на славу кроз вас.

нас јавља мирис познања својета на сваком мјесту.
15. Јер смо ми Христов мирис Боту и међу онима који се свјасвају и који гину;

16. Једнима дакле мирис смртни за смрт, а Другима мирис животни за живот. И за ово ко је вриједан?
17. Јер ми нијесмо као многи који нешто проповиједају ријеч Божију, него из чистоте, и као из Бога, пред Богом, у Христу говоримо.

ГЛАВА 3.

Починьмо ли се опет сами хвалити нама? Или требамо као неки препоручијех посланица на вас или од вас?
2. Јер сте ви наша посланица написана у срцима наших, коју познају и читају сви људи;

3. Који сте се показали да сте посланица Христова, коју смо ми служећи написали не мастилом него Духом Бога животога, не на каменјем даскама него на месанијем даскама срца.
4. А таково поуздање имамо кроз Христа у Бога,
5. Не да смо врени од себе помислимо што, као од себе, него је наша врсноћа од Бога;
6. Који учини нас врне да будемо слаге новом завјету, не по слову него по Духу; јер слово убија, а Дух оживљује.

7. Ако ли служба смрти која је у ва-меју изречана словима, би у слави да синови Израилјеви не могоше погледати на лице Мојсијево од славе лица његова која престаје;
8. А како ли не ће много већма служба Духа бити у слави?
9. Јер кад је служба осуђења слава, много већма изобилује служба правде у слави.
10. Јер није славно што се прославни с ове стране према превеликој слави.

11. Јер кад је славно оно што престаје, много ће већма бити у слави оно што остаје.
12. Имајући дакле тајовни кад с великом слободом радимо;
13. И не као што Мојсије меташе покривало на лице своје, да не би могли

на синови Израилјеви гледати свршета оное што престаје.

14. Но заслудише помисли њихове; јер до самога овог дана стоји оно покривало неоткривено у читању старог завјета, јер у Христу престаје.

15. Него до данас кад се чита Мојсије, покривало на срцу њиховом стоји.
16. А кад се обрате ка Господу, узаше се покривало.

17. А Господ је Дух: а гдје је Дух ондје је слобода.

18. Ми пак сви који откривенијех лицем гледамо славу Господу, преображавамо се у то исто обличе из славе у славу, као од Господњег Духа.

ГЛАВА 4.

О то имајући ову службу као што бисмо помислили, не досађује нам се;

2. Него се одрекосмо тајнога срама да не живимо у лукавству, нити да извршемо ријеч Божију, него јављањем истине да се покажемо свакој свјестити чистоти пред Богом.

3. Ако ли је пак покривено јеванђеље наше, у онима је покривено који гину,

4. У којима Бог свијета овога ослијени разуме неверијка, да им не за-свијетли видјело јеванђеља славе Христове, који је обличје Бога, који се не види.

5. Јер себе не проповиједамо, него Христа Исуса Господа, а себе саме наше слаге Исуса Господа ради.

6. Јер Бог који рече да из таме засвијетли видјело, засвијетли у срцима нашим на свјетлост познања славе Божије у лицу Исуса Христа.

7. Али ово благо имамо у земљанијем судовима, да премноштво силе буде од Бога а не од нас.

8. У свему имамо невоље, али нам се не досађује; забуњени смо, али не губимо нада;

9. Протоже нас, али нијесмо остављени; обављују нас, али не гинемо,
10. И једвако носимо на тијелу смрт Господа Исуса, да се и живот Исусов на тијелу нашем покаже.

11. Јер ми живи једвако се предајемо на смрт за Исуса, да се и живот Исусов јави на смртном тијелу нашем.

12. За то дакле смрт влада у нама, а живот у вама.

13. Имајући пак овај исти Дух вјере као што је написано: вјероваш, за то говориш; ми вјерујемо, за то и говоримо.

14. Знајући да ће овај који подиже Исуса, и нас подићи у Исусом, и поставити с вама.

15. Јер је све нас ради, да благодат љубовена изобилује хвалама на славу Божију.

16. За то нам се не досађује; но ако се наш слодљива човјек и распада, али се унутрашњи обнавља сваки дан.

17. Јер наша лака садашња бртва доноси нам вјечну и од свега претегину славу.

18. Нама који не гледамо на ово што се види, него на оно што се не види; јер је ово што се види, за вријеме, а оно што се не види, вјечно.

ГЛАВА 5.

Јер знамо да кад се земаљска наша кућа тијела раскопа, имамо зграду од Бога, кућу неукротворену, вјечну на небесима.

2. Јер за тијем уздицемо, желећи обити се у свој небески стан.

3. И да се обучени, не голи нађемо!

4. Јер будући у оное тијелу, уздицемо отсјавали; јер не ћемо да се свучемо, него да се преобучемо, да живот прождере смртно.

5. А онај који нас за ово исто створи, Бог је, који нам и даде залог Духа.

6. Добре смо дакле воље једвако, јер знамо да путујемо у тијелу, дакле од Господа.

7. Јер по вјери живимо а не по гледану.

8. Али се не бојимо, и много волимо отићи од тијела, и ићи ка Господу.

9. За то се и старамо, или удавали или одмазали, да будемо њему угодни.

10. Јер нам се свима ваља јавити на суду Христову, да примимо сваки што је који у тијелу чинио, или Господ или зло;

11. Знајући дакле страх Господњи људе свјетлито; а Богу смо познати, а њамако се да смо и у вашијем свјестима познати.

12. Јер се не хваљимо опет пред ва-

ма, него вама дајемо узрок да се хвалите нама, да имате што одмазирати онима који се хвале онцијем што је споговорих; ми вјерујемо, аки ли смо стјерни, вама смо.

14. Јер љубав Божија нагони нас, кад мислимо ово: ако један за све узрије, то дакле сви узријеше.

15. Христос за све умрије, да ови воји живе не живе више себи, него ономе који за њих умрије и васкрсе.

16. За то и ми од сад никога не познајемо по тијелу; и ако Христа познамо по тијелу, али га сад више не познајемо.

17. За то аки је ко у Христу, нова је твар: старо прође, гле, све ново постаде.

18. Али је све од Бога, који помири нас са собом кроз Исуса Христа, и даде нам службу помнреша.

19. Јер Бог бреше у Христу, и свијет помири са собом не примивши им гријеха њиховијех, и метнувши у нас ријеч помнреша.

20. Тако смо ми послани мјесто Христа, као да Бог говори кроз нас; молимо вас у име Христово, помнрите се с Богом.

21. Јер оного који не надијаше гријеха нас ради учини гријехом, да ми будемо правда Божија у њему.

ГЛАВА 6.

Молимо вас пак као помагати да не примите узвуда благодат Божију.

2. Јер он говори: у вријеме најбоље послушах те, и у дан свјасенија помогох ти. Ево сад је вријеме најбоље, ово сад је дан свјасенија!

3. Нијасмо ни у чему не дајте спогтицање, да се служба не гуди;

4. Него у свему покажете се као слуге Божије, у трпљењу многом, у невољама, у бидејама, у тјеснотама,

5. У ранама, у тамницама, у бугама, у тјудовима, у неснавању, у посту,

6. У чистоти, у ревнују, у подшошењу, у добротности, у Духу светом, у љубави истинитој,

7. У ријечи истине, у сили Божијој, с оруђем правде и на десно и на ле-

8. Славом и срамотом, буђењем и похвалом, као варалаци и истинити,
9. Као незнајни и познати, као они који умиру и као смо живи, као некажени а не уморени,
10. Као жалосни а који се једнако веселе, као сиромашни, а који многе обогатавају, као они који ништа немају а све имају.
11. Уста наша отворилисе се к вама, КоринѠани, и срце наше распростра- ни се.
12. Вама није тјесно мјесто у нама, али вам је тјесно у срцима вашим.
13. А да ми вратите (као дјети го- ворим), распространилисе се и ви.
14. Не вуците у туђу јарму не- вјерника; јер шта има правда с бе- законом? или какву заједницу има видјело с тамош?
15. Како ли се слаже Христос с Ве- лларом? или какав дијел има вјерни с невјерником?
16. Или како се удара црква Божија с идолима? Јер сте ви цркве Бога жи- вога, као што рече Бог: уселићу се у вас, и живљећу у њима, и бићу им Бог, и они ће бити мој народ.
17. За то изађите између њих и одвој- те се, говори Господ, и не дохватите се до нечистоте, и ја ћу вас примити.
18. И бићу вам отац, и ви ћете бити моји синови и кћери, говори Господ сведржитељ.

ГЛАВА 7.

Имајући дакле овака обећања, о лу- бави! да очистимо себе од сваке по- ганштине тјела и духа, и да творимо светињу у страху Божијем.

2. Примите нас, никога не учинисмо на јазо, никога не покварисмо, никога не занесосмо.
3. Не говорим на осуђење, јер прије рекох да сте у срцима напшћем, да бих с вама и умрло и живљео.
4. Врло слободно говорим к вама, многа се хваљим вама, налушно сам се утјехе, необилан сам радошћу поред свију брита напшћех.
5. Јер кад дођосмо у Македонију, никаква мира немаше тјело наше, не- то у свему бијаше у невољи: споба борбе, ннутра страх.

6. Али Бог, који тјешти понижене, утјешти нас доласком Титовим.
7. А не само домљосмо невољем, не- то и утјехом којом се он утјешти за вас казујући вашу жељу, ваше плачање, ваше старање за мене, тако да се још већма обрадоваох.
8. Јер ако сам вас и разжалио посла- ницом, не кажем се, ако се и бијех рас- кајао: јер видим да она посланица, ако и за мало, разжали вас.
9. Али се сад радујем, не што бисте жалосни, не кајем се, што се ожалостите на показане: јер се ожалостите по Богу, да од нас ни у чему не штеђете.
10. Јер жалост која је по Богу доно- си за спасење показане, за које се нигда не каје; а жалост овога свијета смрт доноси.
11. Јер, гле, ово само што се по Бо- гу ожалостите, колико учини стара- ње међу вама? какво правдане, каку неповољност, какав страх, каку жељу, каку ревност, каку осуету? У свему по- казате се да сте чисти у дјелу.
12. Јер ако вам и писах, не онога ра- ди који је сарвио, нити онога ради коме је криво учињено, него да се по- каже међу вама старане наше за вас пред Богом.
13. За то се утјенисмо утјехом ва- шом; а још се већма обрадовасмо ра- дости Титовој, јер ви сви умјеристе дух његов.
14. Јер што сам му се за вас похва- лио, нијесам се посрамно; него како је све истина што говорисмо вама, тако и похваља наша к Титу истинита би.
15. И срце је његово пуно љубави к вама кад се опомине послушања сви- ју вас, како сте га са страхом и др- тањем примили.
16. Радујем се дакле што се у свему смијем ослонити на вас.

ГЛАВА 8.

Дајемо вам пак на знање, браћо, бла- годат Божију која је дана у црквама Македонским,

2. Да у многамо кушању невоља су- вишак радости њихове и пуко сиромаштво њихово необилова у богаству простоте њихове.
3. Јер по могућству њихову (ја сам

- свједок) и преко могућства добровољни бијашу, и преко могућства добровољни земко,
21. И промишљајући за добро не са- мо пред Богом него и пред људима.
22. А посласмо с њима и брата сво- јета, којета многа пута познасмо у мно- гичем стварима да је усталца, а сад многа већи због великога издања на нас.
23. А за Тита, он је мој друг и по- матач међу вама; а за браћу нашу, они су посланици црквени и слава Христова.
24. Покажите дакле на њима свједо- чанство своје љубави и наше хвале ва- ма и пред црквама.

ГЛАВА 9.

Јер за такову порезу која се кући све- тима није ми трифебе писати вам;
2. Јер познајем вашу добру вољу, за коју се о вама хваљим Македонцима да се Ахаја прихвати од лављесе године, и вапа ревност раздражки многе.
3. А браћу послах да се хваља наша вама не испразни у овој ствари, него да будете приговорљени, као што сам говорио;
4. Да се, ако дођу са мном Маке- донци и нађу вас неприготовљене, не осрамотимо ми (да не речем ви) у тој хвали.
5. Тако нађох да је потребно умоли- ти браћу да напријед иду к вама, и да приправе овај напријед обречени ваш благослов да буде готвор тако каконо ти благослов, а не као лакоштво.
6. Ово пак велим: који с тврђом си- је, с тврђом ће и пожњети; а који бла- гослов сије, благослов ће и пожњети.
7. Сваки по вољи својога срца, а не са жалашћу или од невоље; јер Бог љуби онога који драговољно даје.
8. А Бог је кадар учинити да је же- љу вама необилна свака благодат, да у свему свједо свако доволство имају- ћи изобиљујете за свако добро дјело;
9. Као што је писано: просу, даде сиромасија; правда његова остаје на вијек.

10. А који даје сјеме сијачу, даће и хљеб за јело; и умножиће сјеме ваше, и даће да урасну жита правде ваше;
11. Да се у свему обогатите за сва-

свједок) и преко могућства добровољни бијашу, и преко могућства добровољни земко,
21. И промишљајући за добро не са- мо пред Богом него и пред људима.
22. А посласмо с њима и брата сво- јета, којета многа пута познасмо у мно- гичем стварима да је усталца, а сад многа већи због великога издања на нас.
23. А за Тита, он је мој друг и по- матач међу вама; а за браћу нашу, они су посланици црквени и слава Христова.
24. Покажите дакле на њима свједо- чанство своје љубави и наше хвале ва- ма и пред црквама.

ГЛАВА 9.

Јер за такову порезу која се кући све- тима није ми трифебе писати вам;
2. Јер познајем вашу добру вољу, за коју се о вама хваљим Македонцима да се Ахаја прихвати од лављесе године, и вапа ревност раздражки многе.
3. А браћу послах да се хваља наша вама не испразни у овој ствари, него да будете приговорљени, као што сам говорио;
4. Да се, ако дођу са мном Маке- донци и нађу вас неприготовљене, не осрамотимо ми (да не речем ви) у тој хвали.
5. Тако нађох да је потребно умоли- ти браћу да напријед иду к вама, и да приправе овај напријед обречени ваш благослов да буде готвор тако каконо ти благослов, а не као лакоштво.
6. Ово пак велим: који с тврђом си- је, с тврђом ће и пожњети; а који бла- гослов сије, благослов ће и пожњети.
7. Сваки по вољи својога срца, а не са жалашћу или од невоље; јер Бог љуби онога који драговољно даје.
8. А Бог је кадар учинити да је же- љу вама необилна свака благодат, да у свему свједо свако доволство имају- ћи изобиљујете за свако добро дјело;
9. Као што је писано: просу, даде сиромасија; правда његова остаје на вијек.

10. А који даје сјеме сијачу, даће и хљеб за јело; и умножиће сјеме ваше, и даће да урасну жита правде ваше;
11. Да се у свему обогатите за сва-

ку простоту која кроз нас чини хвалу Богу.

12. Јер служба ове порезе не испуњује само недостатак светих, него чини те се и многе хвале дају Богу.
13. Огледом порезе ове хвалећи Божја Христова, и за простоту поделе је њима и к свима,
14. И да се моле Богу за вас и да чезу за вама за премногу благодат Божију на вама.
15. А хвала Богу на његову неисказаноме делу.

ГЛАВА 10.

А сам ја Павле молим вас еротости рада и тишине Христове, који сам пред вама понижан прена вама, а кад нијесам код вас, слободан сам према вама.

2. Молим пак да ми не буде тријебе, кад будем код вас, онако слободан бити као што мислам да смијем против неких који мисле за нас да по тијелу живимо;
3. Јер ако и живимо у тијелу, не боримо се по тијелу.
4. Јер оруђе нашега војевања није трасено, него силно од Бога на раскопавање градова, да кваримо појмисли
5. И сваку висину која се подиже на похваље Божје, и ројимо сваки разум за поворност Христу.
6. И у приправности имамо освету за сваку поворност, кад се изврши влада поворност.
7. Гледате ли на оно што вам је пред очима? Ако се во узда да је Христов нека мисли опет у себи да како је он Христов тако смо и ми Христови.
8. Јер ако се што и више похвалим влашћу вапом коју нам даде Господ на поправљање, а не на кварење ваше, не ћу се постидјети.
9. Али да се не покажем као да вас плашим посланицама;
10. Јер су посланице, вели, тешке и јаве, а кад је тијелом пред нама, слаб је, и рјеч његова не ваља ништа.
11. Оно нека помисли тавови да ваки смо у рјечи по посланицама кад нијесмо код вас. така смо и у дјелу кад смо ту.

О да бисте мало потрљели моје безумље! но и потрците ме.

2. Јер ревнујем за вас Божијом ревности, јер вас обрекох мужу једноме, да дјевојку чисту изведем пред Христа.
3. Али се бојим да како као што змија Јеву превари луваством својим тако и разуми ваши да се не одврате од простоте која је у Христу.
4. Јер ако онај који долази другото Исуса проповиједат којета ми не проповиједасмо, или другото Духа примите којета не примисте, или друго јеванђеље које не примисте, добро бисте потрљели.
5. Јер мислам да ни у чему нијесам мањи од превеликих апостола.
6. Јер ако сам и простак у рјечи, али у разуму нијесам. Но у смену смо познати међу вама.
7. Или грјех учних понижујући себе да се ви повисите? Јер вам за бавава Божије јеванђеље проповиједат.
8. Оа других првава отех увешши плату за службе вама; и дошавши к вама, и бивши у сиротиња, не досадих никоме.

или се поредити с другима који хвале сами себе; али кад сами по себи себе мјере и пореде сами себе са собом, не разумијевају.

13. А ми се не ћемо хвалити преко мјере, него по мјери правила којета нам Бог мјеру раздијели да допремо и до вас.
14. Јер се ми далеко не простремо, као да не досежемо до вас; јер допријесмо и до вас с јеванђељем Христовијем.
15. Не хвалећи се преко мјере у туђијем словима, имајући пак кад кад узрсте вјера ваша да ћемо се у нама величати по правду својему изобило.
16. Да и у даљнијем странама оа вас проповиједимо јеванђеље, и да се не похвалимо онјем што је по туђему правду уређено.
17. А који се хвали, Господом нека се хвали.
18. Јер онај није ваљан који се сам хвали, него којета Господ хвали.

12. Јер не смијемо себе мијештати с другима који хвале себе; али кад сами по себи себе мјере и пореде сами себе са собом, не разумијевају.

ГЛАВА 11.

О да бисте мало потрљели моје безумље! но и потрците ме.

2. Јер ревнујем за вас Божијом ревности, јер вас обрекох мужу једноме, да дјевојку чисту изведем пред Христа.
3. Али се бојим да како као што змија Јеву превари луваством својим тако и разуми ваши да се не одврате од простоте која је у Христу.
4. Јер ако онај који долази другото Исуса проповиједат којета ми не проповиједасмо, или другото Духа примите којета не примисте, или друго јеванђеље које не примисте, добро бисте потрљели.
5. Јер мислам да ни у чему нијесам мањи од превеликих апостола.
6. Јер ако сам и простак у рјечи, али у разуму нијесам. Но у смену смо познати међу вама.
7. Или грјех учних понижујући себе да се ви повисите? Јер вам за бавава Божије јеванђеље проповиједат.
8. Оа других првава отех увешши плату за службе вама; и дошавши к вама, и бивши у сиротиња, не досадих никоме.

9. Јер моју сиротињу попустише браћа која дођоше из Македоније, и у свејезебозаца, у страху у градуима, у страху међу лажном браћом;

27. У труду и послу, у многом неспавању, у гладовању и жеђи, у многом пошћењу, у зими и голотињи;
28. Осим што је сноља, наваљивање муди сваки дан, и брита за све прже.
29. Ко ослаби, и ја да не ослабим? Ко се савлажни, и ја да се не расталим?
30. Ако ми се ваља хвалити, својом ћу се слабошћу хвалити.
31. Бог и отац Господа нашега Исуса Христа, који је благословен на вијек зна да не лажем.
32. У Дамаску незнабожачи кнез парадете чуваше град Дамаск и шћаше да ме узвати; и кроз прозор спугаше ме у котарици преко зида, и избјегох из његовијех руку.

10. Као што је истина Христова у мени тако се хвала ова не ће узети од мене у Ахајским крајима.

11. За што? Што вас не љубим? Бог зна. А што чиним и чинићу,
12. Да одсречем узрок онима који траже узрок, да би у ономе чим се хвале нашпаш се као и ми.
13. Јер такови лажни апостоли и преварљиви посланици претварају се у апостоле Христове.
14. И није чудо, јер се сам сотона претвара у анђела свјетла.
15. Није дакле ништа велико ако се и славе његове претварају као славе правде, којата ће сршстак бити по дјелима њиховијем.
16. Опет велим да нико не помисли да сам ја безуман; ако ли не, а оно бремен као безумна примите ме, да се и ја што похвалим.
17. А што говорим не говорим по Господу, него као у безумљу, у овој струци хвале.
18. Будући да се многи хвале по тијелу, и ја ћу да се хвалим.
19. Јер љубазно примате безумне кад сте сами мудри.
20. Јер примате ако вас во најтера да будете славе, ако вас во једе, ако во узме, ако вас во по образу бије, ако се во велича.
21. На срамоту говорим, јер као да ми ослабисмо. На што је ко слободан (по безумљу говорим), и ја сам слободан.
22. Јесу ли Јевреји? и ја сам; јесу ли Израјљци? и ја сам; јесу ли сјеме Авраамово? и ја сам;
23. Јесу ли славе Христове? (не говорим по мудрости) ја сам још више. Више сам се трудио, више сам боја додно, више пута сам био у тамници, многу пута сам долазио до страха сиротиња;
24. Оа Јевреја прими сам пет пута четрдесет мањ један ударан;
25. Тринут сам био шибан, једном су камење бацали на ме, три пута се лађа са мном разбијала, ноћ и дан провео сам у дубини морској.
26. Многу пута сам путовано, био сам казује са свијем. Давалем ћу се нај-

ГЛАВА 12.

Али ми се не помаже хвалити, јер ћу доћи на виђења и откритијева Господња.

2. Знам човјека у Христу који прије четрдесет година (или у тијелу, не знам; или осим тијела, не знам; Бог зна) би однесен до трећета неба.
3. И знам за таковог човјека (или у тијелу, или осим тијела, не знам; Бог зна)
4. Да би однесен у рај, и чу неисказане ријечи којих човјеку није слободно говорити.
5. Тијем ћу се хвалити, а собом се не ћу хвалити, већ ако слабошћима својима.
6. Јер кад бих се и хтно хвалити, не бих био безуман, јер бих истину казано; али шћедим да не би во више помислио за мене него што ме види или чује што оа мене.
7. И да се не бих поноо за преинога откритијева, даде ми се хвала у месо, анђео сотонни, да ме ћупа да се не поносим.
8. За то тринут Господа молих да одступи оа мене.
9. И рече ми: доста ти је моја благодат; јер се моја сила у слабошти показује са свијем. Давалем ћу се нај-

слађе хвалити својим слабостима, да се покајали за нечистоту и курварство и срамоту, што починише.

10. За то сам добре воље у слабости-ма, у ружењу, у невољама, у прего-сам слаб онда сам силан.

11. Постадох безуман хвалећи се: ви ме натерасте; јер је требало да ме ви хвалите; јер ни у чему нијесам ма-ни од пренемањивих апостола, аво и јесам ништа.

12. Јер знаци апостола учинише се међу нама у свакој триљењу, у зви-цима и чудесима и силама.

13. Јер шта је у чему сте мавни од осталих црква, осим само што вам ја сам не досадих? Бацити на мене ову кривцу.

14. Ево сам готов трећи пут да вам дођем, и не досађујем вам; јер не тре-жим што је ваше него вас. Јер дјела нијесу дужна родитељима имања тећи него родитељи дјети.

15. А ја драговољно потропићу и бићу потрошен за душе ваше, ако и љубим ја вас одвише, а ви мене мање љубите.

16. Али нека буде, ја не досадих ва-ма, него лухав будући добих вас при-јеваром.

17. Еда ли вас што закидох преко кога од онијех које слах и нама?

18. Умолах Тита, и с њим послах брата: еда ли вас Тит што закиде? Не ходисмо ли једнијем духом? не једи-нем ли стопама?

19. Мислите ли опет да вам се од-говарам? Пред Богом у Христу го-воримо, а све је, љубавни, за ваше поправање.

20. Јер се бојим да кад по чем до-ђем не ћу вас наћи какове хоћу, и ја ћу се наћи нама какова ме не ћете: да како не буду славе, зависти, срдање, присој, опадања, шаптања, надимања, буче:

21. Да ме опет кад дођем не позиви Бог мој у вас, и не усладитем за многи-ма који су прије сагтријешмали и нијесу

ГЛАВА 13.

Ово трећи пут идем к нама; у исти-ма два или три сведока остаће свака ријеч.

2. Напријед казах и напријед говорим вако у вас бивши други пут, и сад не будући код вас пишем онима који су прије сагтријешали и свима осталима да аво дођем опет не ћу поштедјети.

3. Јер тражите да испуцате Христа што у мени говори, који међу нама није слаб, него је силан међу нама.

4. Јер аво и расплет би по слабости, али је жив по сили Божијој; јер смо и ми слаби у њему, али ћемо бити жи-ви с њим силом Божијом међу нама.

5. Самн себе окушаште јесте ли у вје-ри, сами себе огледајте. Или не позна-јете себе да је Исус Христос у нама? већ ако да у чему нијесте ваљани.

6. А надам се да ћете познати да ми нијесмо неваљани.

7. А молимо се Богу да ви не чините никаква зла, не да се ми ваљани пока-жемо, него да ви добро чините, а ми као неваљани да будемо.

8. Јер ништа не можемо на истину него за истину.

9. Јер се радујемо кад ми слабимо а ви јачате. А за то се и молимо Богу, за ваше савршенство.

10. За то, не будући код вас, пишем ово да кад дођем не учиним без шче-ђења по власти коју ми је Господ дао на поправање а не на расповање.

11. А даље, браћо, радујте се, савр-шуйте се, утјешавајте се, једнако ми-ра бивше с нама.

12. Поздравите један другото цје-ливом светцијем. Поздрављају вас сви свети.

13. Благогодат Господа нашега Исуса Христа и љубав Бога и опа и заједни-ца светога Духа са свима нама. Амин.

ГАЛАТИМА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Павле апостол, ни од људи, ни кроз човјека, него кроз Исуса Христа и Бога оца, који га васерсе из мртвих,

2. И сва браћа која су са мном, цр-квима Галатијским:

3. Благогодат нам и мир од Бога оца и Господа нашега Исуса Христа,

4. Који даде себе за грѣхове наше да њима нас од садамњегца свијета зло-га, по вољи Бога и оца нашега,

5. Којему слава ва вијек вијек. Амин.

6. Чудим се да се тако одмах одвра-ћате на друго јеванђеље од онога који вас повна благодаћу Христовом,

7. Које није друго, само што неки сме-тају вас, и хоће да изврну јеванђеље Христово.

8. Али ако и ми, или аићео с неба јави вам јеванђеље другеће него што вам јависмо, прољет да буде!

9. Као што прије рекосмо и сад опет велим: ако нам во јави јеванђеље друге-ће него што примисте, прољет да буде!

10. Зар ја сад људе наговарам или Бога? Или тражим људима да уга-ђам? Јер кад бих ја још људима уга-ђао, онда не бих био слуга Христов.

11. Али вам дајем на знање, браћо, да оно јеванђеље које сам ја јавио, ни-је по човјеку.

12. Јер та ја не приних од човјека, ниш научих, него отгирившем Исуса Христа.

13. Јер сте чули моје живљење некад у Јерерству, да сам одвише гонно цр-кву Божију и раскопаво је.

14. И напредовах у Јерерству већма од многијех врснае својих: у роду своје, и одвише ревновах за отачи-е своје обичаје.

15. А кад би угодно Богу, који ме изабра од утробе мајере моје и призва благодаћу својом,

16. Да јави свна својета у мени, да јеванђељем објаним међу незнабош-цима; одмах не пицах тијела и крви,

17. Ниш аићео у Јерусалим и стари-

јим апостолима од себе, него отидох у Арапску, и опет се вратиш у Дамаск.

18. А послатије тога на три године ишох у Јерусалим да видим Петра, и остадох у њега петнаест дана.

19. Али другога од апостола не ви-дјех, осим Јакова брата Господњег.

20. А што вам пишам сво Бог види да не лажем.

21. А по том дођох у земље Сирске и Киликијске.

22. А бијах лице непознат Христо-вијем црквама Јудејским;

23. Него само бијаху чули да онај који нас некад гони сад проповијда вјеру коју некад распопаваше.

24. И слављаху Бога за мене.

ГЛАВА 2.

А по том на четривест година опет кизидох у Јерусалим с Варнавом, узев-ши са собом и Тита.

2. Али кизидох по отгиривању, и раз-говориш се с њима за јеванђеље које проповијдамо у незнабошцима, али на само с онима који се бројаху као ни-старари, да усаљуа не грчим нан не бих трчао.

3. Али ни Тит, који бјеше са мном, и бјеше Грч, не би нагтеран да се об-реже.

4. И за лажну браћу која дођоше и привукоше се да уходе слободу нашу коју имамо у Христу Исусу, да нас ва-робе:

5. Којима се ни сахат не подасмо у покорност, да истина јеванђеља оста-не међу нама.

6. А за оне који се бројаху да су не-што, какови били да били, ја не марим ништа; јер Бог не гледа ко је ко; јер они који се бројаху као најстарији, ме-ни ништа не додаше;

7. Него насупрот дознавши да је мени повјерено јеванђеље у необрезанима, као Петру у обрзанима

8. (Јер онај који понове Петру у апо-столству међу обрзанима онај понове и мени међу незнабошцима),

9. И познавши благодат која је мени